

***

Evlenmek, en fazla da "çocuk sahibi" olmak adına bir "gereklilik" olarak görünüyor artık...

Yani, birlikte yaşamamın, sevmenin ve sevişmenin, yaşamı daha özgür, keyifli ve mutlu kılmanın, ayrıca dayanışmanın ve paylaşmanın illa ki "memur onayı" ya da "devletin bürokrasisi" ile olması anlamsızlığına "Başka nasıl çocuk sahibi olabiliriz ki" diye uyuyor kadınlar, erkekler...

Oysal..

Avrupa'da özellikle...

'Sperm' bankaları fazlaca revaçta...

Geçenlerde 'çocuk ve genç suçlular'daki artışı yazmış, memleketteki yüz seksen küsur camiye yeterli bulmayarak, yenileri için bütçe ayıranlara seslenmiştim: Önce İslah evi yapınız!..

Neden?

Çünkü biz 14, 15 yaşlarındaki suçluları, 'ekmek çaldı' diye hapse gönderiyoruz, kimi en azılı katillerin, uyuşturucu tüccarlarının içerisine.

Ve güya topluma kazandıracamız diye, daha "donanımlı" suçlular yaratıyoruz!..

Bu yazımın üzerine, Ankara'dan, işin uzmanı Serhan hanımdan yorum geldi.

"Eğitim çok önemli ve ıslah evlerinden önce iş okulları olmalı. Bu çocuklar okuldan ayrılmakla zaten serseri mayın olarak dolaşıyorlar... Ve dünya genelinde çözüm süreci suçlu tetikleyecek unsurlar değil suçlu öteleyecek unsurlar olarak gündeme geliyor" diyor Serhan Sözdinler...

Ve şu vurguyu da yapıyor:

"... Çocuk ve ergenlerdeki suç ve suça yönelmede, düşük gelir, sosyal standartlardaki

Buna erken yaşlarda okul bırakmak, erken yaşlarda saldırgan eğilimler de eklenince ortaya zaten potansiyel suçlu profili çıkmaktadır. Bunun çözümü sosyal ve üniter devlet anlayışından hareket ederek, bu yapıya çözüm üretmektir ki bunun ilk adımı eğitim ve uyumlaştırma süreçleri olmalıdır. Çünkü bir ülkedeki vatandaşlar biz ve öteki diye düşünmüldüğünde onarılması zor gedikler hazırlar toplum yaşayışında. Bence burada çözüm çok kültürlü bir eğitim yapısıyla toplumu çok kültürlü global

temelinde ise insan öznesi var. O zaman önce insan kazanılmadan ve insanca yaşam koşullarını genele yaymaktan hareket edilmesi daha anlamlı olacaktır."

***

Haksız mı?

Elbette değil.

Ama ne yazık ki, bu yönde bir "toplumsal duyarlılık" yok henüz.

Umarım, örneğin

Cumhurbaşkanlığı el atar bu konuya...

Ve örgütler, insanlar, medya "çok mühim" öteki işlerinin arasına da bu toplumsal yarayı da sığdırır...

NEŞE YAŞIN

neseeyasin@hotmail.com

SMS: 4334 (neşe)

Ünlü anekdot şöyle: Birleşmiş Milletler üç akademisyene filler hakkında bir araştırma yapmaları için burs verir. Alman akademisyen araştırmasını fillerin ekonomik yararları üzerine yapar. Fransız akademisyen fillerin cinsel davranışlarını araştırır. Kıbrıslı akademisyen araştırmasını yaptıktan sonra onu bir kitap olarak da yayınladı. Kitabın adı şöyledir: Filler ve Kıbrıs sorunu.

Anlaşılabileceği üzere bu anekdot Kıbrıslıların Kıbrıs sorunu ile ne kadar meşgul olduklarına işaret etmek için anlatılmakta. Kıbrıs sorunu, tıpkı futbol gibi özellikle erkeklerin paylaşım alanını dolduran, onları özgün bir topluluk haline getiren bir durumdur.

Pek çok erkeğin hayatı, bu sorunu tartışmakla, bu soruna ilişkin aldığı tutumun getirdiği kimlik ve adidiyetle

biçimlenir. Sorunun tartışıldığı mekanlarda erkeklerin özel bir beden dili, gözlerinde duruma özgü değişik bir ışık vardır. Pek olacak şey değil ama birgün Kıbrıs sorunu çözülmüşse siyasi partilerde çalışan insanların, bu konuyu kendine kariyer alanı olarak seçmiş önemli bir kalabalığın, işsiz ve kimliksiz kalacağı, kahvehanelerde oturan adamların sıkıntısından patlayıp sinek vızıldıklarını işitecekleri hayal edilebilir.

Anekdot gibi ama ben bugün gerçekten de Filler ve Kıbrıs sorunu üzerine yazmak istiyorum. Siz bu yazıyı okuduğunuzda Lefkoşa'nın ikiye bölündüğü noktalardan birinde "Barış için Filler" başlıklı bir etkinlik gerçekleşmiş olacak çünkü... Genç Alman sanatçı Rose Marie Gnausch barış ve yakınlaşma sembolü olarak seçtiği fillerle ilgili bir sanat projesi

yapıyor. Ara bölgede fillerle ilgili objeler sergilenecek ve bazı kültürel etkinlikler gerçekleştirilecek.

Projenin partnerlerinden Goethe Enstitüsünden filler üzerine birşeyler yazmam istediğinde önce şaşırıp ve hayatımda fillere ilişkin anıları yokladım. Bu anılardan ikisi benden 13 yaş küçük olan kız kardeşim Barış'la ilgiliydi. Babamın kitabevinin yanında bir tatlıcı vardı. İri yarı, hiç gülümsemeyen ama yine de çok sevimli bir adamdı. Babamın sekreteri ona "fil yavrusu" adını takmıştı. Birgün Barış'la tatlıcıya girmiştik ve Barış adama şöyle demişti: "Fil amca, bana şammali verir misin?"

Diğeri ise annemin ölümünden sonra Barış'ın Ankara'da benimle kalıp ilkokula gittiği günlerden... Odada Atatürk'ün gençliğe hitabesini ezberlemeye çalışıyor. Durmadan tekrarlıyor "Memleketin her tarafı bir fil gibi işgal edilmiş olabilir" diye. Kapıyı açıp düzeltiyorum. "Ablam, öyle değil "bil-fil" diyeceksin" diyorum ama o inat ediyor. "Hayır, bir fil gibi" diye.

Filler ve Kıbrıs Sorunu...

Yeni Döner

Hayatımda yakından tanıdığım tek fil ise beş altı yıl kadar önce Zimbabve'de üstüne binip dolaştığım Pretty adlı fildi. Kaç gündür "Bir Fil yazısı yazmalıyım" diye sancılanıyorum ya; sonunda Pretty'e bir mektup yazmaya karar verdim. Mektubun bir bölümü şöyle:

"Sevgili Fil Pretty,

Şimdi sana bu mektubu yazıyorum çünkü dün gece seni rüyamda gördüm. Afrika'dan yüzerek Kıbrıs'a gelmişsin ve aşk tanrıçamız Afrodit'in doğduğu yerden kıyıya çıkmışsın. Ben de kıyıda gelmeni bekliyordum ve orada özlemle kucaklaşmışız.

Sonra senin üstüne binmişim ve birlikte Kıbrıs'ı bölen Yeşil Hat'a doğru yol almışız. Sen o görkemli gövdenle yürürken yoldan geçenler bize bakıyorlarmış. Birden yürüyen bir Kıbrıs haritasına dönüşmüşsün. Karpaz burnu hortumun olmuş. Görkemli gövdede dağlar, ovalar belirmiş. Sonra, senin acıyla inlediğini işitip gövdenin yarısının dikenli tellerle sarıldığını ve kanamakta olduğunu görüp

dehşete kapılmışım ve telleri temizlemek için yoldan geçenleri yardıma çağırılmışım. Hep birlikte telleri çıkarıp seni iyileştirmişiz. Peşimizde sana sevgiyle bakan binlerce güzel insanla yürürken Ledra Palace barikatına varmışız. Polisler bizi görünce birden alarma geçmişler. Tehlike sirenleri çalmaya başlamış ve karşımızda Kıbrıs'ta bulunan ordular ve binlerce asker belirmiş.

"Yasak, yasak. Sınırlarımızdan fil geçemez" diye anons ediyorlarmış. Ellerindeki sayısız bayrakları sallamaya ve çevremizi kuşatıp silahlarını bize doğrultmaya başlamışlar. Sonra ne olmuş biliyor musun sevgili Fil Pretty?

Sen kanatlanmış ve uçmaya başlamışsın. Gökyüzünde bir buluta dönüşmüş ve sınırı geçmişsin Öteki bulutlar da sana katılmışlar ve yağmur olup adanın her yanına yağmaya başlamışsınız....."

Aynen anekdottaki gibi: Bir Kıbrıslı fillerle ilgili bir yazı yazmış...